

— dette Forbehold, paa hvilket engang Regjeringens Medlemmer, da man fik Rigsdagens Majoritet, hvortil jeg ikke hørte, til at samtykke i Grundlovens Indskrænkning, lagde saamegen Vægt — vidne for Regjeringen og Folket om, at det ikke er gennem Absolutismen, ikke igjennem ulykkelige Forordninger fra 1854, som jeg ikke skal døle ved, ikke gennem umulige Heelstatsforsøg, men ad den Vej, som vor Grundlov antyder, og som Folkeaanden og Kongevillien i 1848 befeglede, at vi skulle søge Frelse. — Ved at antyde dette Forslag, som jeg til tredie Behandling efter Forretningsordenens Bydende, understøttet af 4 andre Medlemmer, skal tillade mig at stille, vil jeg for Diebliffet afholde mig fra yderligere Udtalelser.

Formanden: Inden jeg giver Ordet til den ærede 4de Landstingsmand for 2den Kred (Kirck), vil jeg udtale, at en Hentydning til Gjenindsøvelse af Absolutisme ikke med Ret kan gjøres her i Salen.

Kirck: Jeg vil blot tillade mig den Yttring, at jeg i Et og Alt slutter mig til, hvad den foregaaende ærede Taler har udtalt og antydet. Det ligger klart for os Alle, at en Vending maa der stee, og at Regjeringen maa vise en bestemt og fast Villie ligeoverfor Folket med Hensyn til vor Stilling. Den maa antyde den Vej, den vil gaae. Vi vide Intet; det er, som den ærede sidste Taler sagde, vi skulle bevilge her i Blinde. Naar vi see hen til Alt, hvad der saaledes anvendes til det Heles Vel, er der Meget, som man kaster i Havet. Jeg vil ikke videre gaae ind derpaa, da det ikke vedkommer Finanslovens Behandling; men naar vi bevilge Summer dertil, maa det være tilladt at udtale sig bestemt, saaledes som den ærede Taler gjorde, og jeg vil derhos tilkjendegive, at jeg skal understøtte hans Forslag med den Kraft og Bistand, jeg formaaer at yde, og jeg vil haabe, at en Majoritet kraftig vil vise Regjeringen, at det er vort Alvor ikke længere at valse, men at faae en bestemt Erklæring om,

hvorledes og i hvilken Retning der skal handles, hvilket vi antage for absolut nødvendigt i dette Diebliff.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

Finanslovforslagets § 6:

I Finansaaaret fra 1ste April 1863 til 31te Marts 1864 bevilges til Udgift for Kongeriget en Sum af 6,901,068 Rd. 29 $\frac{1}{2}$ s. deels til de i §§ 7 til 12 nævnte ordentlige, deels til de i § 13 nævnte overordentlige Udgifter.

Fremdeles bliver at udrede den paa Kongeriget faldende Andeel af det Bøh, hvormed de for det hele Monarki fælles Udgifter maatte overstige de for Monarkiet fælles Indtægter.

vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Formanden: Vi gaae bernæst over til Forhandlingen af Indtægtsfiden. Jeg skal her, ligesom ved Udgiftsfiden, først sætte under Forhandling §§ 2—5, hver for sig, og derefter § 1.

§ 2 fattes saaledes først under Forhandling, og da Ingen begjærede Ordet, under Afstemning, hvorved

Finanslovforslagets § 2:

De direkte Skatter føres til Indtægt med nedenstaaende 4,014,092 Rd. 58 s. vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.

Dernæst fattes § 3 under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet og man gif derfor strax til Afstemning, hvorved

Finanslovforslagets § 3:

De indirekte Afgifter føres til Indtægt med nedenstaaende 1,540,455 Rd.

vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.

Derpaa fattes § 4 under Forhandling,